

מורו של פול רובסון, בראון, ותלמידו החדש. ליים.

ברודוויי ו"כיכר המיימס". כאן חוצים את הרחוב, נזכרים ברחובות תל אביב הצרים, כי פה קשה יותר לחצות את הרחוב מאשר ב"ככר מגן דוד" בתל אביב. ומה עוד כשהאח ריקאים נוסעים במוניות, וישראלים הולכים באוטובוס מס. 11

הופעה זמרה, לכן שקולה הופעה בטלביזיה נגד עשרות פעמים ראשונה בטלביזיה היה זה נצחון כביר, שלא ישכח.

הארץ. הלל ואביבה החתמו. **הכרטיז והקבוצניק.** גייני טורל וג'ון גרפילד נודמו לערב הפתיחה. אמרה גייני: "חפשתי אחר השיר העממי בארץ, זכרוב המקרים העליתי את האניות שעגנו במלטה או סנגו בין ערבים. היום מצאתי אותו ודוקא כאן." ג'ון גרפילד היה מעשי יותר. הוא הציע לשגים ולשיריהם הארצישראלים תפקיד מורחי בהצגת פר גינט לאיבסן בברודוויי. להילל בס טבעי בעל היקף ועמקות נדירים, ולדעת מורה, לורנס בראון, גם בעל אפשרויות נדירות. לפני 26 שנה, כשהחלה באה"ב אחת הקריירות הנדירות ביותר, זו של פאול רובסון, קשר לורנס בראון, כושי גם הוא, את עתידו האמנותי לזה של פאול רובסון. מאז שימש לו מדריך ופסנתרן-מלווה נאמן, עד עצם היום הזה. אף חיבר למענו שירי-עם כושיים ועיבודים רבים. בשנים האחרונות קיבלה הקריירה הגדולה של רובסון אופי טרגי במקצת.

בבית-חולים ניו-יורקי: "אשת נכה היא חומר מצויין לטיפול בנכים". בינתים חוסלה המלחמה בארץ, גשים נשואות החלו משתחררות, ולאילקה ואביביקה תכניות משלהם. כדי להפוך את השנים לזוג מקצועי היה רק צורך ללמד את אביבה להשתמש בקולה לצורך השלמת הופעה, לסמבר קצבים מזרחיים על הטמבורין, לפרוט קלות על מיתרי גיטרה.

קה: "זהו מין חליל שכוה". קטיבי של המשפחה. חמודת זוג רגלים שהם כשלעצמם גמישה ומסתגלת. היא ים לקראת נימה ישראלית

בשנה שעברה, כשישראל היתה בשיא האופנה האמריקאית, החליט קומץ יהודים שבניו-יורק רבתי מצוי מספר מספיק של יהודים חמיכיס, שיתמוגגו לשמע פתיחתו של מועדון לילה "ישראלי" בשם חביב. קירות המועדון קושטי בפרסקות ספרדיות בסיגנון המאה ה-18 דוקא, עם בתי כפר, חלונות מסורגים, פרצוף חור בדמות ה"מונה ליוה" של דהוינצ'י המופיע מבעד לסורגים. דמות מורח-ישראלית. תזמורת ג'ז שיננה כמות של רומנסים "ישראליים" מתוקים כסחרין. התמונה היתה כמעט שלמה. כדי להשלימה נחוץ היה משהו מתוצרת

המכייסים על פני כדור- בקולו (בס עמוק ומתכתי) הם ראו בו מציאה נדירה ויחמת. בעודו שר ומחלל דתגיים לצבא, וכמעט מיד העבירה קורס לפיוטרפיה

CHERYL CRAWFORD
R. L. STEVENS
Presents
JOHN GARFIELD
IN IBSENS
PEER GYNT
American Version by PAUL GREEN
Production Directed by LEE STRASBERG

With
Karl MALDEN, Mildred DUNNOCK, Sono OSATO
Pearl LANG, Sherry BRITTON

Choreography by VALERIE BETTIS.
Designed by ONAID OENSLAGER. Costumes by ROSE BOGDANOFF
Music Score and Direction by LAN ADOMIAN
Near East Music by HILLEL SAVIVA

מה אוהבת לאורה, בת השכנים? שלושה דברים: את הלל, את אביבה, מחולות. בעלי קצב מוחי. בכל הזדמנות היא בורחת לחדר הזוג.

נשיקת ביקר, חביתה ביצים. זיתים שחורים הם שלושה הרברים, שעליהם עומד שלום הד-רה, שבחוב 46. זה עוזר, כמובן, גם לשמירת הגזרה.

"שירי המזרח הקרוב ע"י הלל ואביבה" — כתוב במודעה התיאטרונית של ברודוויי. יחיד סגולה מצליחים להגיע ל"שאו ביונס" להת פרסם מעל מודעות בשותפות עם שמות גדולים נג'ון גרפילד, סינאוואסטי.